

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ, ΩΣ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΤΗΣ ΑΚΗΛΙΑΣ (Μέρος Α')

Δημήτρης Κ. Μπάκας

Μια ανθρώπινη σύγχρονη κοινότητα συντίθεται από πρόσωπα που το καθένα τους έχει την ξεχωριστή ιδιοσυστασία του και τη βούλησή του. Μόνον, όταν τα άτομα νοιώθουν σχετικά ελεύθερα, άρα ευχαριστημένα και ευτυχή, αποδίδουν το μέγιστο των δυνατοτήτων τους. **Νοιώθουν τα άτομα ελεύθερα, όταν είναι πεπεισμένα και αποδέχονται την κοινωνία ως δική τους. Ότι ανήκουν εθελοντικά σε αυτή. Τότε και η κοινωνία αποδίδει και το μέγιστο θετικό αποτέλεσμα.**

Το ύπατο ανθρώπινο «καλλιτέχνημα», που λέγεται πρόσωπο και διαπλάθεται με την αγωγή και την αυτοπραγμάτωση, σημαίνει ενότητα και αναγωγή όλων των επιμέρους λειτουργιών και ροπών της ύπαρξης σε **μια ενιαία αρμονική ολότητα**. Τότε ικανοποιούνται, ουσιαστικά, ολόπλευρα και αρμονικά όλες οι έμφυτες αξιολογικές τάσεις και προδιαθέσεις της ψυχής. **Η προσωπικότητα είναι ανάδυσ η (αύρα) ενός αρμονικού ολογράμματος αξιών και αρετών.**

Το ενδιαφέρον συνιστά το χρυσό κλειδί για τη μάθηση, για το μνημονικό και την πνευματική και ψυχική καλλιέργεια. **Όπου μπορούμε να βρούμε άμεσο ενδιαφέρον, μπορούμε να αποκτήσουμε και βούληση για ενέργεια και πράξη και τότε ενεργοποιούνται η φαντασία και ο οραματισμός.** Η πιο σπουδαία και συναρπαστική συνάμα προσπάθεια είναι η δημιουργία μιας διακριτής προσωπικότητας (ανθρώπινης οντότητας). Είναι η συναρπαστικότερη δημιουργική δραστηριότητα., γιατί μας παρέχει τη μεγαλύτερη ανταμοιβή. **Την προσωπικότητά μας κανένας δεν μπορεί να μας την πάρει.** Μπορούμε να χάσουμε πλούτη, φήμη, που είναι κάτι ιδιότροπο και αβέβαιο, ακόμη και την υγεία που δεν είναι πάντα σταθερή. **Το μόνο απρόσβλητο κτήμα μας είναι η ταυτότητά μας ως άνθρωποι, την οποία εξακολουθούμε να καλλιεργούμε μέχρι την τελευταία μέρα της ζωής μας.** Αυτή η δια βίου επιδίωξη συγκρότησης μιας προσωπικότητας που να αξίζει, μπορεί να διατηρήσει τη ζωή γοητευτική έως το τέλος της. Με αυτή την ασχολία, δε θα νιώσουμε ποτέ ανία ή ακηδία ούτε να νιώσουμε τη ζωή μας αδειανή. **Πραγματικά, ποια σαφέστερη και ωραιότερη αποστολή, ως προσωπικό νήμα της ζωής μας, θα μπορούσε να δοθεί! Μας δίδεται αποστολή μέσα στο πνεύμα της χρυσής τομής, δηλαδή μέσα στον κανόνα της «αρμονίας».** Ούτε ασυδοσία, αλλά ούτε και πάκτωση πνευματική. **Αλλά ο άριστος βαθμός ελευθερίας, σε συνδυασμό με την ορθολογική οριοθέτηση του «άλογου».**

Η ζωή είναι ουσιαστικά ένας διαρκής αγώνας και όχι μόνον απολαύσεις. Κάποια ιδανικά αξίζουν περισσότερο από άλλα. Είναι καλύτερο να ζούμε με αγάπη παρά με μίσος, γιατί η αγάπη πλαταίνει την προσωπικότητα, ενώ το μίσος τη στενεύει. Καλύτερα να ζούμε με εμπιστοσύνη παρά με φόβο, γιατί ο φόβος παραλύει τις προσπάθειές μας, ενώ η εμπιστοσύνη μάς καθιστά ικανούς να αναπτύξουμε τις δυνατότητές μας. Είναι σαφέστατα καλύτερα να ζούμε σε **συνεργασία** παρά με αντιπαλότητα που μας απομονώνει. Ο άνθρωπος είναι κοινωνικό (πολιτικό) όν και ποτέ δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιήσει ολοκληρωτικά τη ζωή του χωρίς αρμονικές σχέσεις με τους συνανθρώπους του. Μερικές συγκινήσεις και ευγενείς φιλοδοξίες μάς ανταμείβουν άμεσα, ενώ άλλα ίσως όχι. **Ας αναλογιστούμε την αυτοθυσία που ενίστε από κάποιους λειτουργούς ζητάμε, τότε, φυσικά έχουμε τις υπέροχες προσωπικότητες.**

Να λοιπόν ο στίβος της αγωγής μπροστά μας. Απαιτείται μια κοπερνίκεια στροφή στις προτεραιότητες της Παιδείας. « Η αποκοπή των βραχιόνων του καρκίνου, δεν θα σώσει τον άρρωστο από τον κλοιό. Ο καρκίνος θα κάνει μετάσταση. Η θεραπεία θα κατορθωθεί, όταν κοπούν τα νεύρα που δυνάμωσαν τους συνδέσμους των βραχιόνων. Όταν καρφωθεί η καρδιά του ερπετού» (Λιαντίνης). **Θα επιδιώξουμε το άλγημα, ως δρόμο αρετής ή την εύκολη κατρακύλα, τις συνέπειες, της οποίας τις βιώνουμε στο μέγιστο βαθμό σήμερα!**

Υψηλή αξία θεωρείται, πλέον, η **ανθρώπινη ύπαρξη**, που λαμβάνει τη μορφή της **προσωπικότητας**. Προσωπικότητες δομημένες με σωστή παιδεία, είναι δυνατόν να συνθέσουν στη συνέχεια υγιή αρμονικά σύνολα (και όχι φανατικές συσπειρώσεις ατόμων).

Ο **εθουσιασμός, η εμπιστοσύνη, ο οραματισμός** είναι τα χρυσά κλειδιά για μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, αλλά ενίστε φαίνονται, ίσως, στην εποχή μας κενά περιεχομένου λόγια. Ο πόνος και η καταστροφή είναι αρκετά συνυφασμένα με τη ζωή, ώστε κανένας δεν μπορεί να αποφύγει τα ερωτήματα αυτά και κανένας μας δεν πιστεύει ότι ξεπερνιούνται με λίγη προσπάθεια. Εδώ ανακύπτει το θέμα της

διανοητικής και πνευματικής ανάπτυξης της προσωπικότητάς μας, που σημαίνει έγκαιρη καλλιέργεια του εγκεφάλου μας. **Ο πραγματικά ενήλικος είναι ο ώριμος άνθρωπος.** Εκείνος που είναι έτοιμος και πρόθυμος να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα και να αντιδράσει σωστά και έγκαιρα. Ποια είναι όμως η αληθινή πραγματικότητα; Η φιλοσοφία δίνει την καλύτερη απόκριση. Οι πεποιθήσεις μας και τα «πιστεύω» μας παίζουν πρωταρχικό ρόλο σε όλες τις αποφάσεις μας. Τουτέστιν σε αυτό που ονομάζουμε νοοτροπία ήτοι ο **τρόπος σκέψευς.** Στην κατανόηση της πραγματικότητας έχουμε ευτυχώς ήδη μια σοβαρή επικουρία. Τις εκφρασμένες σοφές εμπειρίες του Ανθρώπου και οφείλουμε να τις σεβόμαστε εάν επιθυμούμε να μη βρισκόμαστε σε εκπλήξεις και αιφνιδιασμούς.

Ο καθένας μπορεί και πρέπει να θέσει ένα ιδιαίτερο **νόημα ζωής.** **Θαρρούμε ότι δεν υπάρχει ωραιότερος σκοπός από το να δημιουργήσει κάποιος ανθρώπινη προσωπικότητα ολιστικής αρμονικής μορφής με χαρακτηριστικό την μοναδικότητα, που της αξίζει.** Η προσέγγιση δύσκολη αφού και ο προσδιορισμός είναι ασαφής. **Το μόνο βέβαιο ότι βρίσκεται στο δρόμο της αγωγής, και ολιστικής παιδείας. Η πολύτροπη και σύμμετρη καλλιέργεια όλων των ανθρώπινων ποιότητων με γνώμονα πάντα την προσέγγιση της αλήθειας, του αγαθού και της πληρότητας.**

Ο δρόμος αυτός χαρακτηρίζεται από ένα **πονητικό σύνδρομο,** αλλά αυτό συνιστά και την αξία του την ιδιαίτερη. **Η ανταμοιβή αναδύεται πάντοτε μετά την μεγάλη προσπάθεια, τον δύσκολο αγώνα και την πολυπόθητη νίκη, όχι από την ευκολία και τη ραθυμία.**

Δεν είναι ο κόσμος που διαφέρει, αλλά ο τρόπος που οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται τον κόσμο. Ο κόσμος μας είναι όπως τον φτιάχνουμε εμείς οι ίδιοι. Εξαρτάται από τον πλούτο και τη ζωτικότητα του μυαλού μας. **Αντιλαμβανόμαστε και κατανοούμε αυτό που έχουμε την ικανότητα να δούμε.** Ένας χρυσός κανόνας για να αποκτήσουμε γνώσεις σωστές και πλήρεις είναι να **υπάρχει ενδιαφέρον** για ένα θέμα. Η αντίληψη τονώνεται με το ενδιαφέρον (άμεσο ή μελλοντικό) και τότε η μάθηση είναι σχετικά εύκολη. **Η ζωή γίνεται πλουσιότερη και αποκτά ευρύτερους ορίζοντες,** μεγαλύτερη αξία, γίνεται πλουσιότερη, όταν ασχολούμαστε με ενθουσιασμό, που καθιστά τις μονότονες και ανιαρές εργασίες ελαφρότερες έχοντας κατά νου πάντοτε ότι δημιουργούμε τον «δικό μας κόσμο», που συνιστά το **διαρκές ενδόσιμο!**

Ας μη λησμονούμε ότι ο εγκέφαλός μας συνιστά το ηλικιακό μέτρο μας! Έχουμε την ηλικία που αισθανόμαστε πως έχουμε. Ζούμε σε έναν κόσμο, φτωχό ή πλούσιο, που τον δημιούργησε και τον διάλεξε ο νους μας. Όσο πιο ανοιχτό είναι το πνεύμα μας, τόσο εισδεχόμαστε, τόσο εντείνεται το ενδιαφέρον μας τόσο περισσότερο οξύνεται η ικανότητα μας να αντιλαμβανόμαστε και έτσι τόσο πιο ευρύς και πιο πλήρης είναι ο κόσμος μας. **Είμαστε υποχρεωμένοι να χρησιμοποιούμε το μυαλό μας, να του έχουμε εμπιστοσύνη και να το εκτιμούμε φροντίζοντάς το. Εάν κρατάμε άγρυπνο το πνεύμα τότε ο κόσμος είναι πάντα εκεί πιο αληθινός.**

Και η πρώτη ανταμοιβή: σταδιακά και ανεπαίσθητα νιώθουμε ότι έρχεται η ενηλικίωση μας, η «ωρίμανση». Μάθηση, γνώσεις, εμπειρία αυξάνονται. **Ζούμε σε ένα πλατύτερο κόσμο, πιο αισιόδοξο και ίσως πιο χαρούμενο.** Ας μη λησμονούμε ότι **το ανθρώπινο πνεύμα, η ύπατη ανάδυση του εγκεφάλου μας κάνει το καλό ή το κακό, την ευτυχία ή τη δυστυχία, τη φτώχεια ή τον πλούτο!**

Είμαστε πλάσματα όχι μόνο διανοητικά αλλά και συναισθηματικά. **Το συναίσθημα είναι η μεγάλη κινητήρια δύναμη της ζωής.** Κανένας δεν έζησε με φρόνηση ποτέ χωρίς να χρησιμοποιήσει τη διάνοια, αλλά κανένας άνθρωπος δεν έζησε ποτέ έντονα χωρίς τη συναισθηματική βοήθεια. **Χωρίς συγκίνηση ο άνθρωπος καθίσταται απαθής (ακηδής).** Όχι φυσικά η αχαλίνωτη συγκίνηση, αλλά η εν μέτρω. Ούτε πρόχειρη συγκίνηση που συνιστά συνήθως επικίνδυνη δύναμη, όπως και ο αχαλίνωτος φόβος που μας παραλύει. **Όμως κανένας άνθρωπος δεν έζησε ποτέ εντατικά ή δεν εργάστηκε σθεναρά για το καλό του κόσμου, χωρίς να υποκινηθεί από μια βαθιά συγκίνηση. Αποκλείοντας τη συγκίνηση, αποκλείουμε τη μεγάλη κινητήρια δύναμη για μια πιο ωραία και πιο αξιόλογη ζωή.**

Όπως για τον ερωτευμένο ο κόσμος βιώνεται ως θαύμα, είναι πιο όμορφος και μυρωμένος, έτσι με το ενδιαφέρον μια εργασία ανιαρή γίνεται αρεστή! **(συνέχεια στο επόμενο)**

Δημήτρης Μπάκας
25 Νοε 2022